

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การศึกษาการทางความหมายของอุปลักษณจากอินเทอร์เน็ตในภาษาไทย” มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อศึกษาอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ต และเพื่อศึกษากระบวนการทางความหมายของการเป็นอุปลักษณเชิงมโนทัศน์ ตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน โดยเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ 17 ประเภทๆ ละ 10 เว็บไซต์ รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเว็บไซต์ 170 เว็บไซต์

ผลการศึกษารูปได้ว่า รูปภาษาที่เป็นอุปลักษณที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ต สามารถจัดประเภทตามความหมายของอุปลักษณเป็น 9 ประเภทได้แก่ 1) อุปลักษณมนุษย์ 2) อุปลักษณาการ 3) อุปลักษณวัตถุ 4) อุปลักษณสื่อสิ่งพิมพ์ 5) อุปลักษณสิ่งก่อสร้าง 6) อุปลักษณสงคราม 7) อุปลักษณกีฬา 8) อุปลักษณธรรมชาติ และ 9) อุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติ

จากการศึกษากระบวนการทางความหมายของการเป็นอุปลักษณในอินเทอร์เน็ตทั้ง 9 ประเภท โดยแสดงผลจากกระบวนการถ่ายโยงความหมายจากวงความหมายต้นทางไปยังวงความหมายปลายทาง พบว่ามีกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายเพียงกระบวนการเดียว คือกระบวนการถ่ายโยงทางความหมายแบบเชิงเดียว ซึ่งเป็นการโยงความสัมพันธ์ของความหมายของสภาพหรือสภาวะของสรรพสิ่งในวงความหมายต้นทางไปยังวงความหมายปลายทาง

จากการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าผู้ใช้ภาษาไทยมีมโนทัศน์เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตว่า “อินเทอร์เน็ตเป็นโลก” นอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบว่าอุปลักษณเชิงมโนทัศน์อินเทอร์เน็ตในภาษาไทยมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ทางร่างกาย การรับรู้ทางประสาทสัมผัส สิ่งแวดล้อมตลอดจนประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคมและวัฒนธรรม